

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce **I.T.A. - Institut Technologických Aplikací s.r.o.**, IČ 278 76 357, se sídlem Vrtičova 277/11, 155 21 Praha 5, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČ 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, o zaplacení 4.000,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 4.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení od 2. 1. 2012 do zaplacení, se **z a m í t á**.

- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 4.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení od 2. 1. 2012 do zaplacení s odůvodněním, že tato částka představuje škodu, která vznikla jeho právnímu předchůdci Ing. P. K. nesprávným úředním postupem ve správním řízení vedeném u Magistrátu hl. m. Prahy pod sp. zn. , resp. . V řízení byl projednán údajný dopravní přeštek, za který byla právnímu předchůdci žalobce neoprávněně udělena pokuta ve výši 4.000,- Kč. Právní předchůdce žalobce se proti pokutě odvolal, přičemž věc nebyla projednána v zákonné lhůtě jednoho roku. Svůj nárok u žalované uplatnil, jeho žádosti vyhověno nebylo.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že nárok v ní uplatněný neuznává. Učinila nespornou skutečnost, že u ní právní předchůdce žalobce dne 2. 1. 2012 uplatnil svůj nárok na náhradu škody ve výši 4.000,- Kč, žalovaná jeho žádosti nevyhověla. Z předmětného spisového materiálu žalovaná zjistila, že důvodem vzniku tvrzené škody byla skutečnost, že právní předchůdce žalobce překročil povolenou rychlost, není tedy naplněna minimálně podmínka příčinné souvislosti. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že mu byla pokuta udělena neoprávněně. Rozhodnutí o uložení pokuty nabylo právní moci dne 2. 10. 2008, nebylo zrušeno, proto jej nelze označit jako nezákonné. Spatřuje-li žalobce ve vydání příkazu o uložení pokuty nesprávný úřední postup, pak žalovaná konstatuje, že nesprávný úřední postup spočívá v jiném jednání státních orgánů, než je činnost rozhodovací a žalované nepřisluší hodnotit správnost závěrů, obsažených v příkazu o uložení pokuty, k tomu slouží příslušné opravné prostředky. Žalovaná navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Vzhledem k tomu, že ve věci bylo možno rozhodnout jen na základě předložených listinných důkazů a účastníci souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, soud věc rozhodl podle § 115a o.s.ř., aniž jednání nařizoval.

Podle § 157 odst. 4 o.s.ř. v odůvodnění rozsudku, proti němuž není odvolání přípustné nebo proti němuž se účastníci odvolání vzdali (§ 207 odst. 1), soud uvede pouze předmět řízení, závěr o skutkovém stavu a stručné právní posouzení věci.

Ze spisu Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru dopravněsprávních činností, sp. zn. , soud zjistil, že předmětné správní řízení bylo zahájeno dne 6. 3. 2008. Právní předchůdce žalobce Ing. P. K. nesouhlasil s dopravním přeštekem, a to překročením maximální povolené rychlosti, který měl spáchat dne . Příkazem ze dne 29. 9. 2008, č.j. , byl Ing. P. K. uznán vinným ze spáchání tohoto přeštku a byla mu udělena pokuta ve výši 4.000,- Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 10. 2008. Ing. P. K. podal dne 11. 11. 2008 proti rozhodnutí odpor. Dne 18. 11. 2008 byl spis předložen Ministerstvu dopravy k dalšímu opatření. Vzhledem

k tomu, že odpor Ing. P. K. byl podán až po uplynutí lhůty k jeho podání, bylo jeho podání vyhodnoceno jako podnět k přezkumnému řízení. Oznámením Ministerstva dopravy ze dne 16. 1. 2009 bylo právnímu předchůdci žalobce sděleno, že přezkumné řízení nebude zahájeno, neboť ministerstvo dospělo k závěru, že Ing. P. K. přestupek spáchal, správní orgán prvního stupně vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, jeho postup byl v souladu s platnou právní úpravou a příkazní řízení bylo tedy pravomocně skončeno dne 28. 10. 2008. Z dopisu právního předchůdce žalobce ze dne 2. 1. 2012 a ze stanoviska žalované ze dne 8. 8. 2012 soud zjistil, že právní předchůdce žalobce předběžně uplatnil u žalované svůj nárok na náhradu škody ve výši 4.000,- Kč, žalovaná jeho nároku nevyhověla.

Po právní stránce posoudil soud souzenou věc podle § 5, § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 13 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení částky 4.000,- Kč s příslušenstvím jako náhrady škody za nesprávný úřední postup Magistrátu hl. m. Prahy v citovaném správním řízení. Aby mohl být stát odpovědný za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. V řízení nebyla zjištěna existence nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 zákona č. 82/1998 Sb., tedy pravomocného rozhodnutí, které by bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. V řízení nebyl ani zjištěn žádný nesprávný úřední postup ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb. Ačkoli zákon pojem nesprávný úřední postup blíže nedefinuje, jako nesprávný úřední postup se označuje porušení pravidel předepsanými normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to i při takových úkonech, které jsou prováděny v rámci rozhodovací činnosti, ale v obsahu vydaného rozhodnutí se bezprostředně neodrazí. Z tohoto hlediska je nesprávným úředním postupem souvisícím s rozhodovací činností např. nevydání nebo opožděné vydání rozhodnutí, mělo-li být v souladu s uvedenými pravidly správně vydáno či vydáno ve stanovené lhůtě, případně jiná nečinnost státního orgánu nebo jiné vady ve způsobu vedení řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. května 2012, sp. zn. 28Cdo 3013/2011, rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. prosince 2011, sp. zn. 28Cdo 1572/2009). V postupu správního orgánu však soud žádné takové porušení předepsaných norem či vady ve způsobu vedení řízení neshledal. S ohledem na to, že nebyla splněna již jedna z podmínek odpovědnosti státu za škodu, a to nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, nezabýval se soud dále vznikem tvrzené škody a příčinnou souvislostí mezi nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím a škodou a žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl (výrok I.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byla zcela úspěšná žalovaná, proti které byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, proto by měla proti neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady nevznikly, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok II.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o.s.ř.).

V Praze dne 3. září 2013

Mgr. Markéta J i r á s k o v á, v. r.
s o u d k y n ě

Za správnost vyhotovení:
Zbahnová